

BØRNE- OG
UNDERVISNINGSMINISTERIET

Socialudvalget
Christiansborg

Svar på alm. del – spørgsmål 706

I brev af 7. juli 2025 har udvalget efter ønske fra ikkemedlem af udvalget (MFU) Nick Zimmermann (DF) stillet mig følgende spørgsmål:

25. august 2025
Sagsnr.: 25/21860

Alm. del – spørgsmål 706:

Vil ministeren redegøre for, hvilke tiltag der iværksættes for at sikre, at kommuner som Randers ikke uberettiget afviser børn med veldokumenterede diagnoser som infantil autisme adgang til specialundervisningstilbud? Der henvises til artiklen "Skulle tvinges til at tilbyde specialtilbud: - Det har kostet blod, sved og tårer", TV2 Østjylland, 4. juli 2025.

Svar:

Der er en række krav i lovgivningen, herunder folkeskoleloven, som skal sikre, at børn får den rette støtte ved behov herfor. Hvorvidt støtten bedst gives i et selvstændigt specialundervisningstilbud eller som støtte i den almindelige klasse vil variere afhængigt af barnet og kommunen. Jeg vil gennemgå reglerne nedenfor.

Børn, hvis udvikling kræver en særlig hensyntagen eller støtte, skal tilbydes specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand. Det kan være som støtte i den almindelige klasse i mindst ni ugentlige timer, i en specialklasse eller på en specialscole m.v. Henvisning til specialpædagogisk bistand skal ske efter pædagogisk-psykologisk rådgivning og efter samråd med eleven og forældrene.

Det er skolens leder, der indstiller eleven til en pædagogisk-psykologisk vurdering, hvis skolelederen mener, at eleven har behov for specialpædagogisk bistand. I den situation skal kommunen i samråd med forældrene foretage en pædagogisk-psykologisk vurdering, der indeholder forslag til at afhjælpe barnets situation ved specialpædagogisk bistand mv. Forældrene og eleven kan også selv anmode om en pædagogisk-psykologisk vurdering i de tilfælde, hvor de finder, at der bør iværksættes specialpædagogisk bistand.

Det fremgår af Vejledning om folkeskolens specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand, at formålet med den pædagogisk-psykologiske vurdering er at belyse elevens kompetencer med henblik på at yde skolen samt eleven og forældrene rådgivning om tilrettelæggelsen af og indholdet i en undervisning, der kan tilgodese elevens særlige behov og forudsætninger. Et element i vurderingen kan være gennemførelse af en analyse af elevens særlige behov på grundlag af de foreliggende oplysninger fra det undervisende personale, forældre og andre personer med betydning for elevens og klassens faglige og sociale funktion.

Et andet element kan være en grundig og dybtgående undersøgelse af elevens individuelle faglige og sociale kompetencer og potentialer, hvilket forudsætter, at eleven selv deltager i undersøgelsen. Undersøgelsens omfang afhænger af elevens behov og den sammenhæng, som eleven befinder sig i.

Det fremgår af ministeriets vejledning, at diagnoser ikke alene kan være grundlag for henvisning til et specialundervisningstilbud. Der skal altid foretages en helhedsvurdering af den enkelte elevs situation og behov.

Jeg anerkender, at det kan være vanskeligt for kommunerne at vurdere en elevs konkrete behov for særlig hensyntagen eller støtte, herunder om en elev kan trives og udvikle sig fagligt og alsidigt i en almenklasse med den fornødne støtte. Derfor er det også vigtigt, at forældre har muligheden for at klage over kommuners afgørelser til Klagenævnet for Specialundervisning, herunder at klage over indholdet af tilbuddet.

Klagenævnet kan kun ændre kommunens afgørelse om et undervisningstilbud i den almindelige folkeskole til et undervisningstilbud i en specialklasse eller en specialske, hvis vægtige faglige grunde taler herfor. Klagenævnet kan i øvrigt kun ændre en kommunal afgørelse om et undervisningstilbud, hvis nævnet vurderer, at et andet undervisningstilbud i klart højere grad imødekommer elevens undervisningsbehov.

Med venlig hilsen

Mattias Tesfaye